

ماده ۱۴- اعتبار موافقتنامه:

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هریک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هریک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵- زبان و تعداد متون:

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۶ شهریورماه ۱۳۷۸ مطابق با ۷ سپتامبر ۱۹۹۹ میلادی به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سودان رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری سودان
قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ دوم آبان ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۹/۸/۱۱ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی

شماره ۳۳۱۵۴/ت/۳۴۹۱۵

۱۳۷۹/۸/۱۸

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - وزارت بازرگانی - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور
هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۷/۱۰ بنابه پیشنهاد مشترک وزارت بازرگانی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (موضوع نامه شماره ۱/۴۷۱۰ مورخ ۱۳۷۹/۴/۱۱ وزارت بازرگانی) و به استناد ماده (۸۷) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور - مصوب ۱۳۷۹ - آیین نامه اجرایی ماده یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی ماده (۸۷) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- کالاهای اساسی مشمول مقررات این آیین نامه آن دسته از اقلامی هستند که برای خرید و واردات آنها سهمیه ارزی رسمی مطابق نرخ مقرر جاری تخصیص داده می شود.

ماده ۲- مسؤولیت هماهنگی تنظیم برنامه کلی تأمین نیاز سالانه کالاهای اساسی کشور و پیشنهاد آن جهت بررسی و تأیید و تصویب مراجع قانونی ذی ربط با وزارت بازرگانی است. این برنامه بایستی حداکثر تا پایان بهمن ماه هر سال ارائه شود. تبصره - در مورد برنامه تأمین کالاهای اساسی حسب نوع کالا با وزارتخانه ها و سازمانهای مربوط هماهنگی خواهد شد.

ماده ۳- کلیه وزارتخانه ها و سازمانهای متولی تولید کالاهای اساسی مکلف هستند حداکثر تا پایان دی ماه هر سال پیش بینی تولید داخل اقلام تحت مسؤولیت خود برای سال بعد را به طور رسمی به وزارت بازرگانی اعلام نمایند.

تبصره - در صورت عدم اعلام به موقع پیش بینی تولید سالانه از طرف هریک از ارگانهای مربوط، وزارت بازرگانی براساس سوابق و اطلاعات موجود، خود نسبت به تنظیم برنامه سالانه تأمین کالای مربوط و ارائه آن جهت تصویب اقدام خواهد کرد.

ماده ۴- مبنای تعیین مقدار واردات سالانه هریک از کالاهای اساسی، تفاوت نیاز متعارف کشور و تولید برآوردی می باشد که پس از تأیید و تصویب مراجع ذی ربط جهت اقدام ابلاغ خواهد شد.

ماده ۵- ارز مورد نیاز برای خرید و واردات کسری کالاهای اساسی در هر سال با نرخ مصوب تخصیص می یابد و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است سهمیه ارزی مقرر را جهت گشایش اعتبار خریدهای انجام شده به موقع تأمین نماید.

ماده ۶- انجام خریدهای تکلیفی در سقف مقادیر مصوب سالانه براساس نرخ تضمینی تعیین شده توسط دستگاههای مربوط الزامی بوده و دارای اولویت می باشد.

ماده ۷- وزارتخانه ها و دستگاههای مباشر امر خرید و ورود کالاهای اساسی که دارای سهمیه ارز مصوب می باشند می توانند علاوه بر مقادیر تکلیفی و بخشی از نیاز

کشور به کالاهای مذکور را با هدف ایجاد زمینه توسعه تولید و جایگزین نمودن واردات از محل تولیدات داخلی همان کالا و یا کالاهای جایگزین با اثربخشی مشابه تأمین نمایند.

ماده ۸- خرید محصول داخلی جهت جایگزینی واردات به هیچ عنوان به معنای عدول از تأمین نیازهای مصوب سالانه نیست. وزارت بازرگانی و سایر دستگاههای اجرایی مباشر مکلف هستند در صورت عدم امکان تأمین کالا از داخل، میزان کسری را با لحاظ کردن جنبه های حمایت از تولید داخلی از طریق واردات در چهارچوب مصوبات تأمین نمایند.

ماده ۹- برآورد میزان صرفه جویی ارزی قابل تحقق از طریق خرید داخلی جایگزینی واردات کالاهای اساسی در هر سال توسط وزیر یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط (دارای سهمیه ارزی مصوب) در سه ماهه اول به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام می گردد. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است مابه التفاوت ریالی آن را نسبت به نرخ واریزنامه ای (یا هر نوع ارز احتمالی جایگزین در طی برنامه سوم) محاسبه و به حساب تعیین شده توسط خزانه واریز نماید.

تبصره - خزانه نیز مکلف است وجه مذکور را از محل ردیف درآمدی مربوط ماده (۸۷) قانون برنامه حسب قانون بودجه سالانه به دستگاه مباشر خرید جایگزین تخصیص دهد.

ماده ۱۰- نوع و مقدار خرید داخلی جایگزین واردات (علاوه بر ارقام تولید داخلی مصوب سالیانه) توسط دستگاه مباشر خرید تعیین و در موافقتنامه ای که با سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مبادله می شود درج خواهد گردید. تبصره - موارد اجرایی خاص هر دستگاه در موافقتنامه قید خواهد شد.

ماده ۱۱- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در هر مورد پس از مبادله موافقتنامه خرید داخلی با دستگاههای اجرایی مباشر، بایستی مبلغ مابه التفاوت ریالی ناشی از جایگزینی در خرید خارجی هر دستگاه را که توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به حساب خزانه واریز شده است در وجه آن دستگاه تخصیص دهد و خزانه موظف است مبالغ مابه التفاوت ریالی تخصیص داده شده را به دستگاه مباشر بپردازد.

ماده ۱۲- دستگاههای مباشر می توانند تمام یا قسمتی از سود تسهیلات سرمایه گذاری در امر تولید کالاهای اساسی را از محل وجوه مابه التفاوت ریالی ناشی از صرفه جویی ارزی در خرید خارجی تأمین و پرداخت نمایند.

ماده ۱۳- خرید کالاهای اساسی جهت جایگزینی واردات در هر مورد پس از هماهنگی اولیه و تصمیم گیری از طرف دستگاه مباشر اجرایی مربوط، جهت اطلاع تولیدکنندگان و سازمانهای متولی تولید بارعایت ضوابط آیین نامه خریدهای دولتی اعلام عمومی خواهد شد.

ماده ۱۴- جهت استفاده از مابه التفاوت موضوع ماده (۸۷) قانون برنامه سوم، خرید محصول داخلی جایگزین واردات، طی قرارداد رسمی، با تولیدکنندگان و براساس قیمتی که به پیشنهاد دستگاه مباشر و تصویب کارگروه (کمیته) نظارتی موضوع این آیین نامه تعیین می گردد انجام می شود.

تبصره ۱- در مورد خرید محصولات کشاورزی و دامی قرارداد خرید با سازمان متبوع مرتبط منعقد می شود.

تبصره ۲- در مورد تولیدات صنعتی شرط بستن قرارداد خرید با واحدهای تولیدی مربوط، داشتن اجازه تأسیس پروانه بهره برداری و مجوزهای لازم حسب نوع تولید و دارا بودن واحد دایر و فعال است.

تبصره ۳- نرخ خرید محصول داخلی جایگزین واردات کالاهای اساسی نباید از قیمت تمام شده کالای مشابه وارداتی با ارز واریزنامه ای بیشتر باشد. در صورت تنزل و نوسان شدید قیمت کالاهای مشابه در بازارهای جهانی و کاهش قیمت اینگونه اقلام در طی برنامه سوم، قیمت مورد تصویب کمیته نظارت با جهت گیری حمایت از تولید داخل، ملاک اقدام خواهد بود.

ماده ۱۵- به منظور تداوم تولید و تأمین خرید داخلی جایگزین واردات در سالهای بعد (تحقق ماده ۸۷)، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است علاوه بر صرفه جویی موضوع ماده (۹) این آیین نامه، براساس موافقتنامه تنظیمی با دستگاه مباشر خرید، هزینه جبران بهای خرید تولید داخلی جایگزین واردات را برای سالهای بعد در بودجه دستگاه اجرایی منظور و وجه آن را از محل مابه التفاوت صرفه جویی ارزی تحقق یافته تا نرخ واریزنامه ای تأمین نماید.

ماده ۱۶- دستگاههای مباشر امر خرید می توانند از تنخواه در اختیار در ابتدای هر سال به منظور انعقاد قرارداد خرید محصول داخلی جهت جایگزینی واردات استفاده نمایند.

ماده ۱۷- واردات مواد اولیه جهت تولید کالاهای مورد نظر با هدف افزایش تولید داخل و جایگزینی واردات با توجه به قراردادهای منعقد شده از طرف دستگاههای

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه حمل و نقل هوائی دوجانبه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عربی سوریه

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عربی سوریه که عضو کنوانسیون هواپیمائی کشوری بین المللی مورخ ۱۶ آذرماه ۱۳۲۳ هجری شمسی برابر با ۷ دسامبر ۱۹۴۴ میلادی می باشند و از این پس طرفهای متعاقد نامیده می شوند، به منظور تأسیس و بهره برداری از سرویسهای هوائی منظم فی مابین و ماورای سرزمینهای خود به شرح زیر موافقت کردند:

ماده ۱- تعاریف:

از نظر این موافقتنامه:

الف - اصطلاح «کنوانسیون» به کنوانسیون هواپیمائی کشوری بین المللی که در تاریخ ۱۶ آذرماه ۱۳۲۳ هجری شمسی برابر با ۷ دسامبر ۱۹۴۴ میلادی در شیکاگو برای امضاء مفتوح گردید، اطلاق می شود و شامل اصلاحات کنوانسیون که به موجب ماده (۹۴) آن تصویب شده و برای طرفهای متعاقد لازم الاجراء گردیده و نیز ضمیمات کنوانسیون و اصلاحات آنها به موجب ماده (۹۰) آن به تصویب رسیده و برای طرفهای متعاقد لازم الاجراء شده است، خواهد بود.

ب - اصطلاح «مقامهای هواپیمائی» در مورد جمهوری اسلامی ایران به «سازمان هواپیمائی کشوری» و هر شخص یا سازمانی که مجاز به انجام وظایف فعلی آن سازمان باشد اطلاق می گردد، و در مورد دولت جمهوری عربی سوریه هر شخص یا سازمانی که مجاز به انجام وظایف آن دولت باشد، اطلاق می گردد.

پ - اصطلاح «شرکت هواپیمائی تعیین شده» به یک یا چند شرکت هواپیمائی اطلاق می شود که به موجب مفاد ماده (۳) موافقتنامه حاضر تعیین شوند و اجازه فعالیت بیابند.

ت - اصطلاح «ظرفیت» در مورد یک هواپیما به میزان بارگیری مؤثر آن هواپیما در یک مسیر یا قسمتی از مسیر و اصطلاح «ظرفیت» در مورد «سرویس توافق شده» به حاصل ضرب ظرفیت هواپیما در چنین سرویسی در دفعات پرواز هواپیمای مزبور طی زمان معین در تمام یا قسمتی از مسیر، اطلاق می شود.

ث - اصطلاح «سرزمین» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق خشکی و آبی که تحت حاکمیت آن قرار دارد، اطلاق و شامل فضای محاذی آنها نیز می شود.

ج - اصطلاحات «سرویس هوائی»، «سرویس هوائی بین المللی»، «شرکت هواپیمائی» و «توقف به منظورهای غیر حمل و نقل» دارای همان معانی است که در ماده (۹۶) کنوانسیون برای آنها ذکر شده است.

چ - اصطلاح «نرخ» به قیمتی اطلاق می شود که برای حمل مسافر، بار همراه و غیره همراه پرداخت گردد و شامل شرایطی که به موجب آن قیمتهای مزبور اعمال می شود از جمله قیمتها و شرایط مقرر برای نمایندگیها و سایر خدمات جنبی به استثنای دستمزدها و شرایط حمل پست، می باشد.

ح - «مسیرهای مشخص شده» به مسیرهای مشخص شده در ضمیمه موافقتنامه حاضر که در سرویسهای هوائی بین المللی منظم توسط شرکت (شرکتهای) هواپیمائی تعیین شده طرفهای متعاقد مورد بهره برداری قرار خواهد گرفت، اطلاق می شود.

خ - «سرویسهای توافق شده» به سرویسهایی که در مسیرهای مشخص شده در ضمیمه موافقتنامه حاضر برقرار شده یا برقرار خواهد شد، اطلاق می شود.

د - «موافقتنامه» به موافقتنامه حاضر یا اصلاحات آن طبق مفاد ماده (۱۳) موافقتنامه حاضر اطلاق می شود، و

ذ - «ضمیمه» به ضمیمه موافقتنامه حاضر یا اصلاحات آن طبق مفاد ماده (۱۳) موافقتنامه حاضر اطلاق می شود. ضمیمه جزء لاینفکی از این موافقتنامه را تشکیل می دهد و کلیه ارجاعات به موافقتنامه شامل ارجاعات به ضمیمه نیز خواهد بود بجز در مواردی که به طور صریح به گونه دیگری پیش بینی شده باشد.

هر کدام از عناوین مواد موافقتنامه حاضر، برای ارجاع و تسهیل کار بوده و به هیچ وجه هدف یا مقصود موافقتنامه حاضر را، تعریف، تحدید یا تشریح نمی کند.

ماده ۲- اعطای حقوق:

۱- هر طرف متعاقد جهت انجام سرویسهای هوائی بین المللی منظم به وسیله شرکت هواپیمائی تعیین شده طرف متعاقد دیگر حقوق زیر را به طرف متعاقد دیگر اعطاء می نماید:

الف - پرواز بدون فرود از فراز سرزمین طرف متعاقد دیگر؛

ب - توقف در سرزمین مذکور به منظورهای غیر حمل و نقل؛ و

پ - توقف در سرزمین مذکور به منظور سوار و پیاده کردن مسافر، بارگیری و

تخلیه بار و پست در حمل و نقل بین المللی در نقاط مشخص شده در جدول مسیر

پیوست این موافقتنامه.

اجرائی مباشر مربوط در چهارچوب مصوبات ستاد پشتیبانی برنامه تنظیم بازار و یا شورای اقتصاد مجاز می باشد.

ماده ۱۸- خرید محصول جایگزین واردات صرفاً از مبادی و واحدهای تولیدی مرتبط و یا سازمانهای متکفل هر بخش حسب نوع کالا انجام می شود و هرگونه خرید کالا از غیر تولیدکننده ممنوع است.

ماده ۱۹- کلیه قراردادهای مربوط به خرید محصول داخلی جایگزین واردات، با تولیدکنندگان و دستگاههای متکفل مربوط به صورت یکساله تنظیم می گردد. تمدید قراردادهای مذکور حداکثر به مدت یکسال دیگر بلامانع می باشد.

ماده ۲۰- نرخ فروش محصول خریداری شده از تولید داخل به عنوان جایگزین واردات کالاهای اساسی به پیشنهاد دستگاه مباشر مربوط و تأیید مراجع ذی صلاح تعیین می شود.

تبصره- رعایت نرخ تثبیتی در صورت عرضه کالای خریداری شده برای مصارف مصوب شورای اقتصاد الزامی است. چنانچه حسب مصوبات، عرضه و فروش کالا به نرخ کمتر از قیمت تمام شده انجام شود، زیان دستگاه مباشر از محل مابه التفاوت ریالی موضوع این آیین نامه قابل تأمین می باشد.

ماده ۲۱- اعطای پیش پرداخت به تولیدکنندگان کالای اساسی جایگزین واردات از محل وجوه ناشی از صرفه جویی ارزی در کاهش خرید خارجی توسط دستگاههای مباشر مربوط در قبال قرارداد خرید طبق مقررات مربوط بلامانع است. تولیدکنندگان طرف قرارداد با تحویل تدریجی تولید خود نسبت به تسویه پیش پرداخت مذکور اقدام خواهند کرد.

ماده ۲۲- دستگاههای مسؤول خرید مکلف هستند گزارش عملکرد سالانه خود را با تعیین رقم دقیق قراردادهای منعقدشده، کالاهای تحویلی از محل قراردادهای خرید داخلی، بهای کل کالاهای خریداری شده و هزینه های مربوط، رقم فروش و توزیع و موجودی کالا و سود و زیان ناشی از عملیات اجرایی کار را حداکثر تا پایان شهریورماه سال بعد تنظیم و به کارگروه (کمیته) نظارت ارایه نمایند، کارگروه (کمیته) نیز موظف می باشد حداکثر ظرف یکماه گزارش دستگاههای مباشر مربوط را بررسی و نتیجه را به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور منعکس کند.

ماده ۲۳- دستورالعمل های لازم برای اجرای این آیین نامه توسط کارگروهی (کمیته ای) با مسؤولیت معاونت بازرگانی داخلی وزارت بازرگانی و عضویت نمایندگان تام الاختیار سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان و دستگاههای اجرایی مباشر مربوط (حسب مورد و نوع کالا) تنظیم و با تأیید وزیر بازرگانی ابلاغ می شود. نظارت بر حسن اجرای این آیین نامه به عهده کارگروه (کمیته) مذکور می باشد.

معاون اول رئیس جمهور - حسن حبیبی

شماره ۲۹۱- ق

۱۳۷۹/۸/۱۶

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای سید محمد خاتمی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه شماره ۲۰۴۵۷/۶۰۶۶۶ مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۵ دولت درمورد موافقتنامه حمل و نقل هوائی دوجانبه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عربی سوریه که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۷۹/۸/۲ مجلس شورای اسلامی عیناً تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است، در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی به پیوست ارسال می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - مهدی کروبی

شماره ۳۵۹۸۲

۱۳۷۹/۸/۲۱

وزارت راه و ترابری

قانون موافقتنامه حمل و نقل هوائی دوجانبه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عربی سوریه که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ دوم آبان ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۹/۸/۱۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۹۱ - ق مورخ ۱۳۷۹/۸/۱۶ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - سید محمد خاتمی

قانون موافقتنامه حمل و نقل هوائی دوجانبه بین دولت جمهوری

اسلامی ایران و دولت جمهوری عربی سوریه

ماده واحده - موافقتنامه حمل و نقل هوائی دوجانبه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عربی سوریه مشتمل بر یک مقدمه و (۱۸) ماده و یک پیوست به شرح ضمیمه تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.